

**Isaias**

370

nocte ⁊ die: nōn extinguet̄ ī sempiternū  
Ascendet fumus ei⁹ a gnatione in gene-  
rationē: desolabit̄ ī secula seculorū. Nō  
erit transiens p̄ eam: ⁊ possidebunt eam  
onocrotalus ⁊ ericius: ⁊ ibis ⁊ coru⁹ ha-  
bitabūt ī ea. Et extendet sup̄ eā mensu-  
ra vt redigat̄ ad nihilū ⁊ p̄pendicularum  
ī desolationē. Nobiles ei⁹ nō erunt ibi:  
regē pot̄ inuocabūt: ⁊ oēs p̄ncipes ei⁹  
erūt in nihilū. Et orient̄ in domib⁹ ei⁹  
sp̄ng ⁊ vrtice ⁊ paluirus īmunitionib⁹  
ei⁹: ⁊ erit cubile draconū: ⁊ pascua stru-  
tionū: ⁊ occurrent demonia onocentau-  
ris: ⁊ pilosus clamabit alter ad alterū.  
Ibi cubauit lamia ⁊ inuenit sibi req̄em.  
Ibi habuit foueam ericius et enutrit  
catulos: ⁊ circumfodit ⁊ fouit ī umbra ei⁹.  
Illuc congregati sunt milui: alter ad al-  
terū. Requirit diligenter ī libro dñi et  
legit: vnū ex eis non defuit. alter alter  
nō quesiuit: q̄ qd̄ ex ore meo p̄cedit ille  
mandauit: ⁊ spiritus eius ipse cōgrega-  
uit ea: ⁊ ipse misit eis sortem ⁊ man⁹ ei⁹  
diuisit eam illis in mensuram. Usq; in  
eternum possidebunt eam: in generatio-  
ne ⁊ generationem habitabunt in ea.

**I** Etabit̄ deserta ⁊ **XXXV**  
inuisa: et exultabit solitudo: et  
florebit quasi liliū. Verminās  
germinabit: ⁊ exultabit letabūda ⁊ lau-  
dans. Gloria libani data ē ei: decor car-  
meli ⁊ saron. Ipsi videbūt gloriā dñi: ⁊  
decorē dei nostri. Confortate manus  
dissolutas: ⁊ genua debilia roborate. Di-  
cite: Pusillanimes cōfortamini ⁊ nolite  
timere. Ecce deus noster vltionē ad-  
ducet retributionis: deus ipse veniet et  
saluabit nos. Tunc apient̄ oculi cecorū  
⁊ aures surdorū patebūt. Tunc saliet sic-  
ceru⁹ claudus: ⁊ aorta erit lingua muto-  
rū: q̄ scissē sūt ī deserto aque: ⁊ torētes  
in solitudine: ⁊ q̄ erat arida in stagnū ⁊  
sitiens in fontes aquarū. In cubilib⁹ in  
quibus prius dracones habitabāt: ori-  
etur viroz calami ⁊ iunci: ⁊ erit tibi semē-  
ta: ⁊ via sancta vocabitur. Non transi-  
bit p̄ eam pollutus: ⁊ hęc erit vobis di-

recta via: ita vt stulti non errent p̄ eam.  
Non erit ibi leo: ⁊ mala bestia nō ascen-  
det p̄ eā. nec inuenietur ibi. Et ambula-  
bunt qui liberati fuerint ⁊ redēpti a do-  
mino: cōuertentur ⁊ venient in sion cu⁹  
laude: ⁊ leticia sempiterna super caput  
eorū. Gaudū ⁊ leticia obtinebūt: ⁊ fu-  
giet dolor ⁊ gemitus. **XXXVI**

**Q** factum est in quartodecimo  
anno regis ezechie: ascēdit sen-  
nacherib rex assyriorū sup̄ oēs  
civitates iuda munitas: ⁊ cepit eas. Et  
misit rex assyriorū rapsacen de lachis in  
hierusalem. ad regem ezechiaz in manu  
grani: ⁊ stetit ī aqueductu piscine supio-  
ris. in via agri fullonis. Et egressus est  
ad eum eliabim filius belchie q̄ erat sit-  
per domū: ⁊ sobna scriba: ⁊ ioabe filius  
asaph acōmetarijs. Et dixit ad eos ra-  
psaces. Dicite ezechie: Hęc dicit rex. ma-  
gnus rex assyriorū. Que est ista fiducia  
qua confidis: aut quo consilio vel forti-  
tudine rebellare disponis? Super que⁹  
habes fiduciam: quia recessisti a me? Ec-  
ce confidis sup̄ baculū harūdineum cō-  
fractum istum sup̄ egyptum: cui si inni-  
sus fuerit bōmo. intrabit ī manū eius et  
p̄forabit eaz: sic pharao rex egypti oib⁹  
qui confidunt in eo. Quasi responderis mi-  
hi: in dño deo nostro confidim⁹: nonne  
ipse est cuius abstulit ezechias excelsa ⁊  
altaria: ⁊ dixit in de⁹ ⁊ hierusalē corā al-  
tari isto adorabit⁹? Et nūc tradet te do-  
mino meo regi assyriorum: et dabo tibi  
duo milia equorū: nec poteris ex te p̄tere  
ascensores eorū. Et quomodo sustine-  
bis faciē iudicis vnus loci ex seruis do-  
mini mei in oib⁹? Quasi confidis ī egypto  
in quadriga ⁊ in equitibus: ⁊ nunc  
nūquid sine dño ascendi ad terrā istam  
vt disperderem eaz? Dñs dixit ad me:  
Ascende super terram istā: ⁊ disperde eā.  
Et dixit eliabim: ⁊ sobna: et ioabe ad  
rapsacen. Loquere ad seruos tuos syra-  
lingua: intelligim⁹ enī. ne loqr̄ ad nos  
iudaice ī aurib⁹ ppli q̄ ē sup̄ mur. Et di-  
xit ad eos rapsaces. Nūqd̄ ad dñz tuū